

Skolekommissioner, som hun derfor heller ikke har foreslaaet i sit Forslag for Landet Nord for Kongeaaen. Jeg kan ikke rigtig forstaa, at man kan stille sig saaledes. Naar man dog hævder, at det, det kommer an paa, er at bringe Forældrene i saa nær Forbindelse med Skolen som muligt, saa bør der være et Skolenævn eller en Skolekommission, hvad man nu vil kalde det, for hver enkelt Skole, ellers kan det meget let gaa saaledes, som det ogsaa blev fremhævet af mit Partis Ordfører, at der i en stor Kommune ikke i Skolekommissionen er en eneste Repræsentant for den til en bestemt Skole hørende Forældrekreds. Der bliver saa vist ikke nogen nærmere Forbindelse mellem Forældrene og Skolen. Jeg haaber derfor, at vi under de fortsatte Forhandlinger om dette Lovforslag vil kunne naa til at faa disse Skolenævne, som jeg hellere vilde kalde dem, for hver enkelt Skole, og saa en fælles Skolekommission for hele Kommunen bygget op paa Skolenævnene.

I øvrigt vil man jo med en enkelt Undtagelse til for Sønderjyllands Vedkommende indføre den her foreslaaede Ordning i Sønderjylland. Jeg tror som sagt, at man skal betænke sig to Gange i saa Henseende. Det er af afgørende Betydning, at Skolearbejdet i Sønderjylland gaar sin rolige Gang, og her maa man ikke indlade sig paa Eksperimentering. Derfor ønsker jeg meget, at man tager dette Spørgsmaal under fornyet alvorlig Overvejelse, sætter sig i Forbindelse med Skoleautoriteter i Sønderjylland og hører deres Mening om denne Sag. Jeg er af den Mening, og jeg har Grund til at være det, at man i Sønderjylland ønsker at fortsætte med den midlertidige Ordning endnu en Del Aar, fordi den har været i saa høj Grad tilfredsstillende.

Med Hensyn til de meget omstridte Amtsskolekonsulenter hører jeg til dem, der ser med megen Skepsis paa dem. Jeg kan ærlig talt ikke forstaa, at man kan mene, at det, at man faar oprettet saadanne tolv Embeder, skulde betyde et pædagogisk Fremskridt af nogen som helst Værdi. Hvor tør man tro, at disse tolv Konsulenter skulde kunne overkomme Arbejdet i de store Distrikter, som vil blive lagt under dem? Det vil jo faktisk blive saaledes, at een Amtsskolekonsulent vil faa 8 Provsters Arbejde at gøre. Jeg tror, man skal være i høj Grad Sangviniker, hvis man mener, at det skal komme til at betyde stort pædagogisk set. Det sikre er, at vi faar 12 Embedsmænd med Kontorer og Hjælpere; jeg frygter for, at der snart skal blive stillet

Krav om at ansætte unge Lærere som Hjælpere, og de skal maaske sendes ud for at foretage Tilsyn rundt omkring i Skolerne. Det vilde saa vist ikke være heldigt. Den højtærede Minister ser jo ogsaa Svagheden i sit Forslag, idet hun straks er villig til at fordoble Antallet af Konsulenter. Men saa staar vi overfor det økonomiske Spørgsmaal, og her standser ogsaa straks den højtærede Minister og siger: Hvad vil min Kollega Finansministeren sige til dette?

Jeg tror, at man skulde tage under fornyet Overvejelse det, som Flertallet indenfor Udvalget i 1911—12 naaede til, nemlig Ansættelse af en Lærer i Direktionskredsen — som skolekyndig Bisidder, kan jeg maaske sige, i Skoledirektionen, som den Mand, Skoledirektionen kunde vende sig til for at søge Raad i Skolesager, som den Mand, Lærerne kunde søge hen til, og navnlig som den Mand, der kunde lede de Instruktionskursus, som jeg tror vilde kunne faa overordentlig stor Betydning. En saadan Lærer skulde vælges af Kredsens Lærere og Lærere, eller de skulde have Indstillingsret, saa at de kunde finde den, som de fleste af dem ansaa for at være den dygtigste. Han skulde blive siddende i sit Embede og kunde efter min Mening meget godt gøre det, naar der skaffedes ham Adgang til en Smule Vikarhjælp i den Tid, da han skulde have Lejlighed til at rejse rundt og se paa godt udført Skolearbejde, saadan at han kunde faa de Lærere draget frem til Instruktionskursus, som egnede sig dertil, for at vise andre Lærere, hvordan Skolearbejdet skal gøres godt og dygtigt.

Henrik Jensen: Jeg kan ganske slutte mig til den Forundring, der er udtalt af flere ærede Medlemmer i Anledning af, at vi faar et saa vigtigt Forslag forelagt her i Tinget umiddelbart før Afslutningen af Samlingen. Denne Forundring skal ikke være at betragte som et Udtryk for Bekymring for, at Forhandlingerne om Skolelovsforslaget nu bliver afsluttet, uden at der i denne Samling naas noget Resultat. Det er min Opfattelse — heri er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen —, at der ikke ude i Befolkningen er noget Ønske om at faa reformeret paa Skolevæsenets Omraade. Jeg tror, man derude er tilfreds med Forholdene, som de er; der er ikke en Trang til eller et Ønske om Reformation i den Grad, som disse Skolelovsforslag giver Udtryk for.

Jeg skal ikke komme ind paa de ganske almindelige Bemærkninger, der kunde være at gøre i Anledning af dette Lovforslag;